

Nr 539

Av fru **Marklund m. fl.**, om åtgärder för att underlätta gift kvinnans förvärvsarbete.

(Lika lydande med motion nr 478 i Första kammaren)

Inställningen till kvinnor i förvärvslivet och attityderna i könsrollsfrågor har genomgått en långsam förändring under de senaste åren. Det förslag om individuell beskattning, som finansminister Sträng aviserat, kan ses som en konsekvens av detta. Individuell beskattning innebär onekligen ett steg mot en lika behandling av kvinnor och män på arbetsmarknaden, och reformen borde också bli en stimulans för kvinnorna att i högre utsträckning än hittills söka sig ut i förvärvsarbete. Skatteförslagets konsekvenser för vissa kategorier inkomsttagare skall inte beröras i detta sammanhang. Vi vill i stället uppmärksamma en del andra frågor, som enligt vår mening aktualiseras av skatteförslaget.

Enligt uppgifter som familjedaghemsutredningen presenterade år 1966 skulle 210 000 kvinnor vara villiga att gå ut i förvärvsarbete om barn tillsynen kunde ordnas. Vår syn på barnstugeverksamheten och nödvändigheten av dess utbyggnad har vi redogjort för i en motion till årets riksdag. I det här sammanhanget vill vi betona att bl. a. denna service är en absolut nödvändighet om kvinnors och mäns ställning i produktionsprocessen skall kunna bli likvärdig.

Det är känt att det finns åtskilliga platser i vårt land där arbetsmarknadssituationen är sådan att kvinnornas möjligheter till förvärvsarbete är så gott som helt obefintliga. Från typiska en-industriorter, som t. ex. gruv-samhällena i norr, har det getts otaliga exempel på hur ett stort antal kvinnor anmält sig till varje ledigannonserad plats i butiker och andra serviceinrättningar. För dessa kvinnor är således inte särbeskattningen den viktigaste likställighetsreformen, utan just rätten att få förvärvsarbete.

Vi har i motioner till tidigare riksdagar föreslagit att de kvinnor som genom anmälan till arbetsförmedlingen ställer sig till arbetsmarknadens förfogande bör få rätt till en av staten betald arbetslöshetsersättning. Med tanke på att bristen på utbildning ofta utgör ett hinder för kvinnor att ta arbete där sådant finns att få, vill vi i år knyta samman detta med ett förslag om ökad satsning på omskolningsverksamheten, med särskild inriktning på de kvinnor som anmält sig som arbetssökande.

För att så många kvinnor som möjligt skall kunna tillgodogöra sig en sådan utbyggd omskolningsverksamhet måste denna ges i hemorten eller i rimlig närhet till denna. För många kvinnor är det nämligen förenat med mycket stora svårigheter att lämna familjen för utbildning på annan ort.

Med hänvisning till det i motionen anförda föreslår vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t förorda:

att kvinnor som anmäler sig som arbetssökande skall beredas möjlighet till utbildning;

att kvinnor som efter genomgången utbildning inte kan få arbete skall tillerkännas av staten betald arbetslöshetsersättning, samt

att åtgärder vidtas för att skapa sysselsättning på orter, där kvinnor har särskilt svårt att få förvärvsarbete.

Stockholm i januari 1970

Eivor Marklund (vpk) Gunvor Rydning (vpk) C. H. Hermansson (vpk)
